

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU KINEMATOGRAFII

z dnia 30 września 1955 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkcję filmową oraz cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe nadzorowi Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii.

Na podstawie § 2 i § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkcję filmową w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się wytwarzane przez jednostki organizacyjne podległe Centralnemu Urzędowi Kinematografii:

- 1) filmy długometrażowe (powyżej 5 aktów, tj. powyżej 1.500 m):
 - a) fabularne,
 - b) dokumentalne,
 - c) oświatowe;
- 2) filmy krótkometrażowe (poniżej 5 aktów, tj. poniżej 1.500 m):
 - a) dokumentalne publicystyczno-reportażowe,
 - b) dokumentalne periodyki,
 - c) oświatowe,
 - d) rysunkowe i kukielkowe;
- 3) opracowania dialogowe i inne specjalne.

2. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się sprzęt kinotechniczny i fotochemiczny wykonywany na indywidualne zamówienia jednostek gospodarki społecznej, nie objęty obowiązującymi cennikami, którego produkcja ma charakter niepowtarzalny i jednostkowy lub małoseryjny, do którego wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowej technologii według wskaźników technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

3. Za usługi nietypowe uważa się usługi świadczone przez przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Wytwórni Filmowych, mające charakter pomocniczy, oraz usługi pozostałych jednostek, nie objęte obowiązującymi cennikami.

§ 2. 1. Podstawą do ustalenia cen na produkcję i opłat za usługi wymienione w § 1 są planowe kalkulacje sporządzane przez wytwarzającego, zwane dalej „kalkulacjami wstępnymi”.

2. Kalkulacje wstępne należy opracowywać zgodnie z obowiązującymi zasadami, a mianowicie:

- 1) dla produkcji filmowej (§ 1 ust. 1) kalkulacją wstępną jest kosztorys generalny lub kosztorys typowy;
- 2) dla produkcji nietypowej (§ 1 ust. 2) kalkulację wstępną opracowuje się według zasad i wzorów obowiązujących w Centralnym Zarządzie Przemysłu Kinotechnicznego i Fotochemicznego jak dla wyrobów typowych;
- 3) dla usług nietypowych wykonywanych przez wytwórnie filmowe (§ 1 ust. 3) kalkulację wstępną opracowuje się według wzorów kalkulacji jednostkowych obowiązujących w przedsiębiorstwach podległych Centralnemu Zarządowi Wytwórni Filmowych, a w pozostałych jednostkach według wzorów stosowanych przy produkcji nietypowej.

§ 3. Ceny na produkcję filmową oraz na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub

świadczone w obrębie przedsiębiorstw podległych Prezesowi Centralnego Urzędu Kinematografii, ustalane będą:

- 1) w zakresie produkcji filmowej (§ 1 ust. 1):
 - a) na filmy długometrażowe (pkt 1), periodyki dokumentalne (pkt 2 lit. b), opracowania dialogowe długometrażowe (pkt 3) i filmy krótkometrażowe, przekraczające planowany średni koszt roczny — przez Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii,
 - b) na filmy oświatowe i dokumentalne, krótkometrażowe w ramach planowanego średniego kosztu rocznego, opracowania dialogowe krótkometrażowe — przez dyrektora Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych;
- 2) w zakresie produktów nietypowych (§ 1 ust. 2):
 - a) jeżeli koszt jednostkowy nie przekracza 10.000 zł — przez dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Kinotechnicznego i Fotochemicznego lub dyrektora Filmowego Biura Technicznego,
 - b) jeżeli koszt jednostkowy przekracza 10.000 zł — przez Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii;
- 3) w zakresie usług nietypowych (§ 1 ust. 3):
 - a) wykonywanych przez wytwórnie na rzecz jednostek podległych Centralnemu Zarządowi Wytwórni Filmowych — przez dyrektora wytwórni wykonującej usługę w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia przez nich porozumienia — przez dyrektora Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych,
 - b) pomiędzy jednostkami organizacyjnymi kinematografii podległymi odrębnym centralnym zarządom — przez dyrektora Departamentu Planowania Centralnego Urzędu Kinematografii,
 - c) wykonywanych przez pozostałe jednostki:
 - jeżeli koszt jednostkowy nie przekracza 10.000 zł — przez dyrektora zakładu,
 - jeżeli koszt jednostkowy przekracza 10.000 zł — przez Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii.

§ 4. 1. Ceny na produkty i opłaty za usługi nietypowe wymienione w § 1 ust. 2 i 3, wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Kinematografii na rzecz jednostek podległych innym resortom, ustalane będą:

- 1) w zakresie produktów nietypowych (§ 1 ust. 2):
 - a) jeżeli koszt jednostkowy nie przekracza 10.000 zł — przez dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Kinotechnicznego i Fotochemicznego lub dyrektora Filmowego Biura Technicznego w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii w porozumieniu z resortem, któremu podlega odbiorca,
 - b) we wszystkich innych przypadkach — Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii w porozumieniu z resortem, któremu podlega odbiorca;
- 2) w zakresie usług nietypowych:
 - a) w odniesieniu do usług wytwórni — przez dyrektora wytwórni w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — przez dyrektora Centralnego Urzędu Kinematografii

nego Zarządu Wytwórni Filmowych w porozumieniu z jednostką zwierzchnią odbiorcy,

- b) w odniesieniu do pozostałych jednostek — przez dyrektora zakładu, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — przez dyrektora Departamentu Planowania Centralnego Urzędu Kinematografii.

2. Kalkulacje dla określenia cen wymienionych w § 1 ust. 2 i 3 sporządzane będą przez wykonawcę (dostawcę) i przesyłane odbiorcy w dwu egzemplarzach w terminie 12 dni od daty otrzymania zamówienia:

- 1) w zakresie usług (§ 1 ust. 3) — bezpośrednio;
- 2) w zakresie produktów nietypowych dotyczących zakładów przemysłowych — poprzez Centralny Zarząd Przemysłu Kinotechnicznego i Fotochemicznego, a w zakresie produktów nietypowych dotyczących pozostałych przedsiębiorstw — bezpośrednio.

3. Odbiorca (zleceniodawca) zawiadamia dostawcę w terminie 5 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje w drodze przesłania dostawcy przez odbiorcę 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego. W razie nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenie do proponowanej ceny wraz z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacji.

4. Dostawca zawiadamia odbiorcę w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek, uwag) o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny przez organy określone w § 4 i w trybie określonym w § 6 i § 7. Nienadesłanie w tym terminie zastrzeżeń jest równoznaczne z przyjęciem ceny.

§ 6. 1. Centralny Urząd Kinematografii — Departament Planowania przesyła w terminie 4 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji resortowi (centralnemu zarządowi), któremu podlega odbiorca, podając projektowaną wysokość ceny.

2. Resort, któremu podlega odbiorca, może w terminie 6 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenie co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżenia uważa się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

§ 7. W razie zgłoszenia przez resort, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Centralny Urząd Kinematografii — jeżeli z zastrzeżeniami się nie godzi — przesyła w terminie 2 dni od daty otrzymania zastrzeżenia akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o tym jednocześnie resort, któremu podlega odbiorca.

§ 8. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) uważa się wykonanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) w porozumieniu z komórką planowania kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie określonym w § 5, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji zatwierdzonej przez Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii po porozumieniu z resortem, któremu podlega odbiorca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii: w z. L. Borkowicz